

DISCURS D'INVESTIDURA DE L'ALCALDE LLUC SALELLAS VILAR

17/06/2023

Estimats gironins i gironines,

Bon dia a totes i a tots. Alcaldessa Madrenas, regidores, regidors, portaveus, persones que ens acompanyeu al Saló de Plens, al Saló de Descans i també a la Plaça del Vi, gràcies per ser-hi en un dia tan especial com avui.

Aquests dies repassava els recursos que tenim en el web de l'Arxiu Municipal, una de les joies de la nostra ciutat, per allò de copsar la història de Girona i com hem arribat fins aquí. Agafar perspectiva per entendre la responsabilitat que a partir d'avui tindrè entre mans. Al web hi trobes, per exemple, moltes imatges del segle XX. Des de les primeres excursions del GEIEG a Núria l'any 29, a les cartes en llengua catalana entre dos intel·lectuals gironins com Aurora Bertrana i Carles Rahola, a la imatge d'un grup d'esperantistes que duia per nom "Gerona espero" d'excursió camí de Vic a la de l'estimada Antònia Adroher plorant desconsoladament la mort del seu company i militant del POUM, Dídac Tarradell al principi de la Guerra Civil.

Em refereixo, en aquest cas, a històries que passaven aproximadament just ara fa un segle, quan en aquest país i també a la nostra ciutat s'anava coent un moment d'esperança, el de l'arribada de la República. Que a la nostra ciutat, per exemple, es va concretar amb accions com ara la construcció de les escoles de Montjuïc o del Verd, de l'educació per a tothom, la República dels mestres, que sempre explica l'amic Mon Marquès, la de de la cultura, llengua i país, la dels drets socials i el vot universal. La Girona, la Catalunya dels nostres avis i àvies, la dels camps i les fàbriques, la dels Rabassaires i els sindicalistes.

Una esperança i impugnació a allò existent que a través del fil tel·lúric d'aquest país es retrobà quaranta anys després en l'antifranquisme, en els 16 dels Químics,

els Esplais, les Comissions Obreres i els primers ajuntaments democràtics que obrien, de nou, una porta a la transformació de l'entorn, de la Girona del gris i negre als colors de les cases de l'Onyar. La Girona de les nostres mares i dels nostres pares. Una Girona feta de migració de molts punts de l'Estat i també de l'Empordà, La Selva i la Garrotxa. Una Girona que creix, que es barreja, que s'enriqueix i que va trencant fronteres entre barris i persones. I arribem així a la nostra Girona, la d'avui, a la de la nostra generació, feta per molta més gent, encara més diversa i rica, amb massa desigualtats, però i que encara està païnt un tercer moment d'esperança en un sol segle com ha sigut el Procés. Un moviment democràtic cap a la independència del nostre poble que ha portat, per exemple, que avui un dels nostres alcaldes, i també president, Carles Puigdemont, no ens pugui acompanyar al saló de plens en el que, sens dubte, és una injustícia. Ell hauria hauria de ser aquí, a la seva ciutat, amb els seus. No és un tema de partits, d'estar més o menys d'acord en els plantejaments polítics de cadascú. És un tema de democràcia i de drets fonamentals. I en aquest sentit, vull començar el meu discurs amb un missatge de suport a en Carles, a aquells qui han de suportar l'exili encara avui i a totes les represaliades i represaliats per l'Estat espanyol, centenars, alguns d'ells gironins i gironines.

Però si parlo d'aquests tres moments, generacionals i vitals, el primer terç del segle XX, l'antifranquisme i la segona dècada del segle XXI és perquè tenen un denominador comú i és que l'esperança i la transformació, a Girona i als Països Catalans, sempre han anat lligats a dos vectors: el progrés i el catalanisme, avui majoritàriament, independentisme. I és precisament el rerefons ideològic que tindrà el govern que comença a caminar avui a Girona, un govern àmpliament avalat a les urnes, que representa precisament les dues grans majories que hi ha a la ciutat, la progressista i la independentista, que compta amb 17 dels 27 regidors i regidores d'aquest plenari i que, per tant, és un govern sòlid i fort com no hi havia en aquesta ciutat des de fa anys. Un govern encapçalat per Guanyem Girona, un projecte municipalista que surt de l'esquerra transformadora amb voluntat d'aglutinar un canvi de rumb per a la ciutat. Un govern que és possible gràcies a la generositat i la implicació dels grups municipals de Junts i Esquerra Republicana de Catalunya. I aquí vull agrair, especialment, la tasca d'aquestes últimes setmanes dels equips de treball dels dos grups, encapçalats per la Gemma Geis, futura vicealcaldessa i primera tinent d'alcalde, i en Quim Ayats, segon tinent d'alcalde, que han permès arribar a un acord que és i serà bo per a la ciutat. La vostra generositat, la perseverança, el rigor, la feina, el silenci i el convenciment que era el camí a seguir ha obert una bona porta per a la nostra ciutat.

I ho dic convençut perquè aquest acord neix de dues premisses molt clares: la primera és que els gironins i les gironines porten mesos, fins i tot anys, dient que es necessiten acords amplis, projectes amb avals majoritaris i que tinguin un temps, un recorregut i un sentit per a la ciutat. Estabilitat i projecte de ciutat clar. I el govern ampli, de 17, és una traducció exacta del que ens demana la ciutadania. Un govern legítim, constituït a partir del que marca la llei que els dos grans partits espanyols han posat com a regles del joc. Es prioritza el govern d'aquell que té capacitat d'arribar a acords i garantir una majoria absoluta. I això és el que hem fet. Però dic que és legítim també perquè el més important a l'hora de plantejar aquest govern ha estat també el què hi venim a fer. Si no hi ha un què compartit, no calia començar. I hi és.

Per això, ahir vam presentar aquest document de 64 propostes - de mínim comú múltiple - que no són totes les que farem però que són significatives i entre les quals m'agradaria destacar-ne algunes com ara: les inversions anuals que hi haurà en la compra d'habitatge per lloguer social, les inversions anuals per millorar l'accessibilitat i promoure pacificacions de carrers, la voluntat d'obrir un nou pavelló o una nova escola bressol a la ciutat, com equipaments comunitaris de primera necessitat, la limitació dels habitatges d'ús turístic en un 4% amb la fórmula jurídica que ho garanteixi, els fons llavor i la col·laboració amb els centres de recerca, inclosa la Universitat, amb qui volem tornar a creure'ns allò que som una ciutat universitària, el futur parc biomèdic entre Girona i Salt, la peatonalització de Plaça Catalunya, la dignificació del Carrer Barcelona, la transformació del carrer del Carme i del Carrer de la Creu o la lluita contra la solitud no volguda.

Propostes, totes elles, que han de guiar un govern que comptarà amb set àrees, la d'alcaldia, la de promoció econòmica, liderada per Gemma Geis, la de cultura, esports i educació, liderada per en Quim Ayats, la de Transició Ecològica i Transformació Urbana, liderada per la Cristina Andreu, la de Talent, Innovació, Salut i Comunitat, liderada per en Xavier Aldeguer, la de Gestió de Recursos i Atenció a la Ciutadania, liderada per en Sergi Font, i la de Serveis a les Persones i Convivència, liderada per la Núria Riquelme. Un govern que funcionarà col·legiadament, que volgudament té diversitat de colors en totes les àrees per fomentar la relació i el treball coordinat entre els diferents grups, que surt cohesionat i, sobretot, amb ganes d'iniciar un nou rumb a la ciutat. Aquest és el nostre objectiu principal: treballar molt, fer-ho bé i millorar la vida dels gironins i les gironines. I ho farem com ho sabem fer: gestionant alhora que trepitjant el

carrer, dialogant amb veïns i veïnes i obrint les portes del que massa sovint s'ha vist com la fortalesa de la Plaça del Vi. Un repte que assumim amb ganes i força. Amb el convenciment que farem possible tot allò que volem fer possible.

I un detall que no és menor. Aquest serà un govern que també és conscient del moment que viuen els Països Catalans. Per això hem creat una regidoria de Llengua Catalana que penja directament d'alcaldia. Perquè Girona sempre serà refugi i garant per a la nostra llengua. La llengua de Bertrana, Rodoreda, Maria Mercè Roca o Comadira, també la de la Maria Callís i en Carles Sala. Per això estem orgullosos també de comptar amb la primera regidora negra de la història de la ciutat, l'Amy Sabaly. Perquè Girona serà sempre una ciutat d'acollida, on poder desenvolupar la vida hagi nascut on hagi nascut. Per això ens hem marcat com a compromís lluitar contra qualsevol manifestació d'odi que hi pugui haver per raó d'origen, gènere, opció sexual o religiosa. Perquè no acceptem ni acceptarem mai la intolerància. És aquest l'únic cordó sanitari que plantegem i hem plantejat com a govern i com a ciutat. Demanem, siusplau, que no malmetin les paraules i els conceptes. Aquest serà un govern que té clar que vivim en un moment de crisi social, econòmica i ambiental i, per això, volem aportar noves mirades, noves propostes, noves iniciatives en cadascun d'aquests camps. Perquè és des de la política que ens toca liderar tots aquests canvis. I estem disposats a fer-ho. Amb una idea ben clara:

Que aquest Ajuntament és la casa de tothom, de totes les gironines i els gironins. I per molt que aquesta Alcaldia i el Govern que es crearà en els propers dies tindran un perfil propi, un projecte propi, unes idees pròpies, perquè ha de ser així; aquest equip de regidores i de regidors governarà per a tothom, pensant en tothom, perquè entre d'altres coses un dels objectius principals del Govern que vindrà és millorar les condicions de vida de totes les gironines i dels gironins, reduir les desigualtats de TOTES les persones i TOTS els barris, i contribuir a fer una ciutat i, també, un país millor per a tots nosaltres: pensant en els que hi som avui, perquè ho devem a aquells que hi van ser ahir i van defensar els nostres drets en condicions molt més adverses, però sobretot perquè ho devem als que vindran demà, als nostres fills i filles i a totes les futures generacions de gironins i gironines.

Remarco això que hi haurà qui voldrà vendre la imatge que aquest és un govern de part, que només governa per uns quants sectors o per uns quants barris. Res

més lluny de la realitat. Aquest serà govern de ciutat, que neix per donar resposta al sentir majoritari de la societat gironina, i que no ve per a governar per una minoria sinó per fer polítiques a favor de la gent. Penso que tenim el repte de demostrar no només el govern, no només la institució, sinó també la gent, el teixit social d'aquesta ciutat, que som capaços de dotar-nos d'un projecte de ciutat que ens il·lusioni, que ens interpel·li, que ens faci sentir partícips d'aquesta ciutat; no com a simples habitants, no com a simples supervivents, sinó com a protagonistes, com a ciutadans de ple dret: com a participants amb totes les de la llei d'allò que passa a la ciutat, d'allò que es decideix a la ciutat i del rumb que volem que prengui Girona els propers quatre anys i mirant encara més enllà, i sobretot, sense deixar ningú enrere.

Així doncs, aquest serà un govern ampli, de majoria, de canvi i transformació, divers, fort, representatiu de diferents sensibilitats, però no serà un govern tancat. Aquest govern que neix de la síntesi de diferents visions i sensibilitats ha de ser capaç també d'incorporar en el seu dia a dia nous sectors que el facin encara més representatiu del que és avui Girona. Actors socials, veïnals, de cares enfora, però també dins del propi Ple municipal. I en aquest punt m'agradaria referir-me directament a la Sílvia Paneque, al PSC, perquè sóc conscient que tot i que tenim algunes diferències, també sé que és un actor representatiu, amb qui penso que en temes importants podem, hem de poder, arribar a grans acords de ciutat. Mobilitat, àrea urbana, habitatge i molts d'altres. Encara que sigui des de fora del Govern estic segur que hi ha marge per a l'entesa i l'acord i des d'aquí em comprometo a treballar perquè pugui ser així.

I parlo de temes de ciutat però no només de ciutat: perquè, com he dit abans, aquí a Girona, com el conjunt del país, té un repte per davant, que és frenar l'avenç de l'extrema dreta i aquí penso que podem trobar l'entesa per fer un mur democràtic per contrarestar la difusió d'aquells posicionaments que porten la llavor de xenofòbia, de l'odi al diferent, i finalment, dels valors del feixisme que no poden tenir cabuda en una ciutat oberta i democràtica com la nostra: i fer-ho amb fets, demostrant que podem fer de la ciutat un lloc on tothom hi visqui bé: en condicions dignes, amb seguretat: amb la seguretat d'un habitatge digne, amb la seguretat d'arribar a final de mes, amb la seguretat que es respectarà la diversitat i el dret de cadascú a ser com vulgui, a estimar com vulgui, amb la seguretat de no patir violència masclista, i també amb la seguretat de poder passejar i de fer vida en comunitat, a tots els barris, en una ciutat amable, neta, descontaminada, alegre, sense lloc per l'odi i la discriminació.

I tot això només serà possible si tenim una visió oberta, transparent, participativa del que és l'Ajuntament i del que ha de ser governar. Hem de recuperar espais de participació per definir les polítiques de l'Ajuntament: hem de posar-ho més fàcil perquè tothom que estigui interessat a implicar-se a treballar per la ciutat i definir el seu futur, o simplement a avisar d'algun problema o d'una incidència pugui fer-ho de manera més fàcil i accessible. Tenir una ciutadania, implicada i crítica, tenir entitats i associacions actives, és un tresor. Massa vegades s'ha vist com una nosa. Governar tenint en compte la gent, donant valor no només al què, sinó també al com, no només a les polítiques que acabem fent sinó també com hem arribat a pensar-les i fer-les realitat, és una manera de fer que aporta valor, que crea teixit, que fa més forta la vinculació entre les institucions i la gent a qui han de servir.

I en aquest punt, si tot això que he dit ha de poder ser una realitat, vull fer una menció molt especial al personal de l'Ajuntament. A tota la gent de la casa. A tots aquests servidors públics que dia a dia s'esllomen perquè tirin endavant les coses, que cada dia aixequen la persiana dels serveis públics d'aquesta ciutat. I també a tots els treballadors i treballadores de les empreses que treballen als serveis públics d'aquesta ciutat. D'entrada gràcies per ser-hi; gràcies per fer rutllar l'Ajuntament. I també us vull traslladar que comptem amb vosaltres per fer realitat tots aquests canvis i reptes que entomo com a Alcalde, que entomarà el Govern entrant i que, per tant, entoma el conjunt de la ciutat. Hem de fer un ajuntament més obert i participatiu de cares enfora, però també de cares endins. I per això a les treballadores i els treballadors us volem contents i implicats, amb millors condicions. Tant com sigui possible. Us hem de cuidar perquè hi sou sempre donant la cara, perquè sou els qui teniu més contacte amb la gent, els qui rebeu més directament els neguits i les necessitats dels veïns, i per tant sou una peça clau per aconseguir que la gent de Girona rebi de l'Ajuntament allò que realment necessita i que es mereix.

Finalment, avui és evidentment un dia important a nivell personal. Ser l'alcalde de Girona és motiu d'orgull i de felicitat. Una experiència única que vull saber aprofitar cada hora, cada minut i fer-ho sobretot per posar en valor la tasca de servidor públic, de posar al centre els interessos col·lectius i de transformar, com he dit, Girona per millorar la vida de la gent. Ara bé, si avui sóc aquí és gràcies al recorregut vital que he tingut en la nostra estimada ciutat. Gràcies a tots els aprenentatges fets i viscuts en la meva experiència associativa, cultural i política

a la ciutat. I aquí vull citar alguns noms que són imprescindibles per entendre com arriba una persona com jo en una responsabilitat com aquesta. Noms que van més enllà de dos espais de la ciutat que em van marcar i molt com van ser l'escola pública Migdia i l'Institut Santiago Sobrequés.

Em refereixo, per exemple, a la Plataforma Revolucionària d'Estudiants de Secundària, a les primeres assemblees de principis de segle al Centre Social Els Químics o al Casal Independentista El Forn de la Travessia Auriga, allà on els irreductibles que no havien renunciat a la llibertat del país van començar a forjar un projecte d'unitat popular amb noves generacions de jovent, a l'agrupament escolta Sant Narcís, al Centre Social La Màquia, a Diablers de l'Onyar, a l'Assemblea de Joves del Gironès, a la Candidatura d'Unitat Popular, al Forn del carrer del Carme i al de la Plaça Sant Pere, a Marrecs, a les Fires Populars, impulsades per l'Ateneu 24 de Juny, als companys i companyes que fa 15 anys vam ser jutjats a l'Audiència Nacional per rebutjar la monarquia espanyola, al Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans i a les assemblees universitàries, a les estones conspirant a espais com La Fusta, el Museu del Vi, a l'antiga Llibreria, de l'enyorada Marta Latorre, al Padules amb la Pepi o la Pedra. Una Girona que sovint no ha sortit en la història oficial, com tampoc ho ha fet la del carrer dels Torrats que vam reivindicar fa unes setmanes amb una passejada multitudinària, però que ha fet ciutat com la que més. Sense aquests espais i la seva gent, no només Guanyem no lideraria el govern de la ciutat sinó que la ciutat dels quatre rius seria més trista, estàndard i conservadora. Gràcies, doncs a tothom amb qui he coincidit en aquests espais.

M'heu ajudat a fer camí. I de totes i tots, que sou molts, deixeu-me també esmentar alguns noms. En aquest cas els dels exregidors de grup amb qui he compartit els últims anys com són en Toni, l'Ester, en Xevi Montoya i en Xevi Villarreal, en Pere, la Dolors i, evidentment, la Laia Pèlach. I també a la Cristina Andreu, amb qui seguirem fent feina plegats, ara des del govern. Però la vida m'ha posat molta més gent a qui vull agrair el suport i l'estima durant molts anys, en Xavi i en Felip, la tribu de Vermutets, la família Babot-Riera que em va acompanyar un bon tram de la meva vida, el meu germà Benet i evidentment, la meva companya, Andrea i les meves filles, la meva família, sense la confiança de la qual no seria avui alcalde de Girona. Sense la confiança, sense el convenciment compartit que ara era el moment i sense el suport logístic i de tasques que assumeixen i que no es

visibilitzen com sí que es visibilitza la política, com bé demostra l'acte d'avui. Gràcies, gràcies, gràcies, per fer possible que avui passi a ser alcalde de Girona.

Ahir, un amic, veí del Barri Vell em recordava que ara fa 15 anys en l'enterrament del meu pare, d'en Tià Salellas i Magret, vaig agafar un compromís davant la gent que omplia l'església de Sant Josep: "servir políticament al poble i millorar-ne la seva vida". No ho recordava però estic convençut que ho vaig fer perquè era el que havia après del pare, que era de la generació d'Allende i de "la història és nostra i la fan els pobles", "les nostres mans, el nostre capital" o "l'única lluita que es perd, és la que s'abandona" però mai m'hauria imaginat que, quinze anys després, aquell compromís es concretaria en ser l'alcalde de Girona. Ser alcalde de Girona, doncs, ho dec també als aprenentatges i la formació que em va donar el pare però també a la seva humanitat, que compartia, amb la persona que més he estimat i a qui més trobo a faltar, la mare, la Glòria Vilar i Farrerós. L'amor de mare m'ha fet ser com sóc i li estaré sempre agraït. Avui no es poden asseure en aquest saló de plens, però hi són. I tant que hi són. Per sempre.

Abans d'acabar, ara sí, vull agrair a tot l'equip de Guanyem la confiança que ha dipositat en la meua persona durant tot aquest temps, agrair també a tots i cadascun dels regidors i regidores de Guanyem i de tot el govern la seva implicació en la ciutat i reiterar, el meu compromís, i el de tot aquest govern, per treballar per transformar Girona per millorar la vida de la seva gent. De ser al carrer, de parlar i escoltar, d'iniciar un nou rumb per a la nostra ciutat. De fer-ho amb tota la il·lusió i empena. De fer-ho col·lectivament. I de fer-ho tenint clar que Girona té present i futur, Girona té una àrea urbana amb qui cal cooperar i un país amb el qual cal lluitar per assolir el dret a decidir el futur de qualsevol de les polítiques que ens afectin. De la plena sobirania. De la independència. Com va dir Espriu: "Tenim la raó contra bords i lladres, el meu poble i jo". Gironins i gironines, empenyeu-nos, aviseu-nos, empipeu-nos i alerteu-nos. Som el vostre govern. El del poble. Visca Girona, visca la seva gent, visca Catalunya i visca la Terra.